Tadeusz Władysław Sawicz

Official Number	P-0596
Rank	polski: mjr pil./303 DM; 315 DM/ brytyjski: S/Ldr
Date of birth	1914-02-13
Date of death	2011-10-19
Cemetery	Warszawa, Powązkowska - Powązki Cmentarz Wojskowy **Wsp.** 52.261101, 20.955359
Grave	Kwatera: C 30 Rząd: X, Grób: 18 B
Photo of grave	
Country	Polska
Period	Okres powojenny

Source

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek
Zdjęcia: Wiesław Grudniak, Piotr Hodyra

Urodził się 13 lutego 1914 roku w Warszawie. Maturę zdał w Warszawie, po

której starał się o przyjęcie do Szkoły Podchorążych Lotnictwa. Ukończył "Szkołę Orląt" jako absolwent IX promocji w 1936 roku. Skierowany został do 111. Eskadry Myśliwskiej w 1 Pułku Lotniczym w Warszawie, gdzie służył od października 1936. W listopadzie 1937 roku przesunięto go to 114. eskadry. W 1938 roku otrzymał z rąk gen. Rayskiego nagrodę za najlepszy wynik indywidualnym, podczas corocznych zawodów eskadr myśliwskich.
Podczas Kampanii Wrześniowej walczył jako pilot 114. Eskadry. Podczas pierwszej walki Brygady, Sawicz sprowadzał z Okęcia 123. Eskadrę, przebywającą ówcześnie na lotnisku Okęcie. Informacja ta pochodzi z relacji Tadeusza Sawicza, którą opublikował W.Matusiak w "Model Hobby" nr.4. J.B. Cynk podaje, iż celem podróży Sawicz rankiem pierwszego września, było zdobycie uposażenia dla IV. Dyonu. Po południu tegoż dnia zestrzelił Sawicz Messerschmitta Me 109 w rejonie Ostrołęki. Tu też istnieją pewne niejasności. Próbował je rozwiać J.B. Cynk w książce "Polskie lotnictwo myśliwskie w boju wrześniowym"(strona 145). Dnia czwartego września, po zestrzeleniu por. Szałowskiego, przejął po nim Sawicz stanowisko zastępcy dowódcy eskadry. Piątego września w rejonie Zakroczyna zestrzelił Dorniera Do 17Z. 14 września przeleciał z Wołynia do Warszawy z rozkazami Naczelnego Wodza dla gen. Rómmla i Kutrzeby. Wylądował pod obstrzałem na lotnisku mokotowskim (Opis tego lotu w artykule 4"z jaskółką", W.Matusiak w "Model Hobby" nr.4). Przed świtem wystartował do lotu powrotnego, ostrzeliwany przez Niemców. 17 września przekroczył granicę z Rumunią wraz z całym rzutem powietrznym Brygady Pościgowej. Przez Rumunię, Jugosławię i Włochy przedarł się do Francji.
Po przeszkoleniu w CWL w Lyonie, otrzymał przydział do klucza frontowego dowodzonego przez por. Gabszewicza. Wyjazd pilotów nastąpił drugiego czerwca do Deauville, gdzie stacjonował GC III/10. 10 czerwca klucz przeleciał na lotnisko Anglure. Następnego dnia Polacy przelecieli do Les Grandes Chapelles. 13 marca przebazowano się do Montabrd, a 15 do Clermont-Ferrand. 18 czerwca udali się Polacy do Ussel, a 20 do Bergerac. Dzień później nastąpiła ich ewakuacja do Wielkiej Brytanii.
Na Wyspy Brytyjskie dotarł Sawicz 17 lipca 1940 roku. Po przeszkoleniu w 5 O.T.U w Aston Down, 20 października skierowano go do 303. Dywizjonu. 22 lutego 1941 roku otrzymał rozkaz przeniesienia do 316. Dywizjonu stacjonującego w Pembrey. 10 kwietnia 1941 roku zestrzelił Heinkela He 111 nad morzem. 15 lipca otrzymał podwójny Krzyż Walecznych,a 14 listopada został awansowany do stopnia F/Lt.
Szóstego kwietnia 1942 roku odszedł na odpoczynek do 58 O.T.U. w Grangemouth, na stanowisko instruktora. 15 lipca po raz trzeci uhonorowano go Krzyżem Walecznych. 25 września otrzymał stanowisko dowódcy 315. Dywizjonu. 16 kwietnia 1943 roku. 16 kwietnia 1943 roku objął stanowisko Squadron Leadera Flying w Northolt, a 12 maja odznaczono go Krzyżem srebrnym Virtuti Militari. Trzeciego lipca skierowano go do dowództwa 12. Grupy Myśliwskiej, jako polskiego oficera łącznikowego. 18 października przeniesiony został do 61 O.T.U, jako instruktor. 20 października Brytyjczycy odznaczyli Sawicza DFC.
Trzeciego marca 1944 roku rozpoczął służbę w 9. Amerykańskiej Armii Powietrznej, gdzie latał w 61. Dywizjonie. Odznaczono go za tę służbę DFC i Air Medal.
Od 11 października 1944 roku do ósmego kwietnia 1945 roku dowodził 1. Polskim Skrzydłem Myśliwskim.
15 czerwca 1945 roku otrzymał po raz czwarty Krzyż Walecznych. Po wielu

przydziałach, między innymi ponownie w 303. Dywizjonie, w styczniu 1947 roku został zdemobilizowany. Po wojnie wrócił do Polski, jednakże później wyemigrował do Kanady, gdzie mieszka do dziś. Jest częstym gościem w Polsce.